Frangid

Frangid olid germaani hõimurühm, kes asusid 3. sajandil eKr Reini jõe paremal kaldal.

Sõna "frangid" seostatakse nende relva, kaheteralise sõjakirve *francea* nimetusega. Tähenduseks on tõlgendatud 'julged' ja 'vabad'.

Frangid jagunesid ripuaari frankideks (nn kaldaäärsed frangid) ja saali frankideks (nn mereäärsed frangid).

Frangid moodustusid 2.–3. sajandil Magna Germania ääremail paljude väikeste hõimude liitudest.[1] Franke mainiti Rooma allikates esimest korda 250ndate lõpus nimega *Franci*.

Saali frangid ja ripuaari frangid laiendasid oma ala algul eraldi. Saali frangid läksid umbes 4. sajandi keskpaiku üle Reini, hõivasid sealsed alad ja vallutasid Kölni. Üle Toxandria läksid nad edasi Gallia. Ripuaari frangid läksid üle Reini keskjooksu läbi Moseli jõe piirkonna lõunasse ning Gallia Belgicasse.

Julianus Apostata asundas frangid Maasi ja Schelde jõe vahelisele alale.

Frangid andsid head täiendust roomlaste sõjaväele.

Frangi riigi rajas kuningas Chlodovech I Merovingide dünastiast. Ta võttis 496 vastu katoliku usu, tagades sellega oma riigile kiriku toetuse. 6. sajandiks hõlmas Frangi riik kogu Gallia.

Vaata ka

- Baltisakslased
- Normannid

- Varjaagid

Viited

1. Günther Drosdowski (toim). *Das Herkunftswörterbuch*, kd 7, *Etymologie der deutschen Sprache*, Dudenverlag, Mannheim 1989, ISBN 3-411-20907-0, lk 202.